Lietas Nr. 142289812
Lietas arhīva Nr. 1-1148-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013. gada 7. oktobrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese T.Jefremova,

piedaloties sūdzības iesniedzējas SIA „/A/" pārstāvei /pers. A/,

atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Patērētāju tiesību aizsardzības centra pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA „/A/" sūdzībā par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2012.gada 18.aprīļa lēmuma Nr.26-apk atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 1.februārī Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk – PTAC) Administratīvo pārkāpumu lietu sektora vadītāja SIA „/A/" (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.204214 (turpmāk – Protokols), par to, ka sūdzības iesniedzēja tūrisma brauciena līgumā par kompleksa tūrisma pakalpojumu sniegšanu nav iekļāvusi normatīvajos aktos noteikto informāciju. Ievērojot minēto, SIA sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 155.^{11} panta pirmajā daļā un, ņemot vērā, ka SIA „/A/" ir piedāvājusi un turpina piedāvāt patērētājiem kompleksos tūrisma pakalpojumus, nenodrošinot normatīvajos aktos noteikto klienta iemaksātās naudas drošības garantiju, tā ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 155.^{11} panta trešajā daļā.

[2] Ar PTAC direktora vietnieces 2012.gada 22.februāra lēmumu Nr.E03-RIG-38 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts saukt sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības par minētajiem pārkāpumiem, uzliekot naudas sodu Ls 1500 apmērā. Sākotnējais lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] No Ķīnas starptautiskā tūrisma servisa galvenā ofisa aģenta līgumā (turpmāk – Aģenta līgums) noteiktā secināms, ka sūdzības iesniedzēja ar Ķīnas starptautisko tūrisma servisa galveno ofisu (CITS) ir noslēgusi vienošanos par CITS piedāvātās programmas (20.04.-30.04.) pārdošanu, sūdzības iesniedzējai darbojoties kā tūrisma aģentam. No programmā grupai no 20.04.-30.04. (turpmāk – Programma) minētā secināms, ka tā lielā mērā atbilst sūdzības iesniedzējas aktam Nr.PPU-147 pielikumā pievienotajai Ekskursijas programmai uz Ķīnu 20.04.2011.-30.04.2011. 11 dienas/10 naktis, izņemot, ka sūdzības iesniedzējas piedāvātajā programmā ir iekļautas papildu dienas (pirmā un 11.diena), kas ietver izlidošanu no Rīgas uz Pekinu un no Pekinas uz Rīgu (lidojumi caur Maskavu).

[2.2] No Tūrisma likuma 1.panta 14. un 19.punkta izriet, ka, lai konkrēto pakalpojuma sniedzēju atzītu par tūrisma aģentu, jākonstatē, ka attiecīgā pakalpojuma sniedzēja piedāvātais pakalpojums pilnībā atbilst tūrisma operatora izstrādātajam pakalpojumam, proti, konkrētais pakalpojuma sniedzējs nav veicis nekādus grozījumus vai papildinājumus tūrisma operatora izstrādātajā programmā, kā arī, ka starp tūrisma aģentu un tūrisma operatoru ir noslēgts pilnvarojuma vai cits civiltiesisks līgums, saskaņā ar kuru tūrisma aģents ir tiesīgs tūrisma operatora vārdā pārdot konkrētus kompleksos tūrisma pakalpojumus.

Aplūkojot programmu un sūdzības iesniedzējas piedāvāto programmu, secināms, ka sūdzības iesniedzējas piedāvātajā programmā ir paredzētas divas papildu dienas nokļūšanai līdz Ķīnai. Tādējādi sūdzības iesniedzēja konkrētā kompleksā tūrisma pakalpojuma ietvaros ir darbojusies kā tūrisma operators, jo ir papildinājusi programmu, papildus piedāvājos klientiem nokļūšanu līdz Ķīnai. Ņemot vērā minēto, uzskatāms, ka sūdzības iesniedzēja konkrētā kompleksā tūrisma pakalpojuma - brauciens uz Ķīnu (Ekskursijas programma uz Ķīnu 20.04.2011.-30.04.2011.) - ietvaros ir darbojusies kā tūrisma operators.

Atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 13.aprīļa noteikumu Nr.353 „Noteikumi par tūrisma operatora, tūrisma aģenta un klienta tiesībām un pienākumiem, kompleksa tūrisma pakalpojuma sagatavošanas un īstenošanas kārtību, klientam sniedzamo informāciju un naudas drošības garantijas iemaksas kārtību" (turpmāk – Noteikumi Nr.353) 16.1. un 16.2.apakšpunktam obligāta prasība līgumā par kompleksā tūrisma pakalpojuma sniegšanu ir norādīt tūrisma operatoru, savukārt tūrisma aģenta norādīšana nav nepieciešama, ja komplekso tūrisma pakalpojumu klientiem piedāvā tūrisma operators.

[2.3] Tūrisma brauciena līguma (turpmāk – Līgums) preambulā kā Līguma puses ir norādītas – sūdzības iesniedzēja un tūrists. Turklāt arī Līguma I sadaļas l.punktā ir noteikts, ka „ *aģentūra apņemas sagatavot un organizēt Tūristam (Tūristu grupai) tūrisma braucienu uz ārzemēm (..)",* un Līguma 2.sadaļas 2.1.apakšpunktā noteikts, ka *„Aģentūra organizē tūrisma braucienu (..) Tūrisma*

pakalpojumu piedāvājumā ietilpst: 2.1,1. vīzu pasūtīšana un saņemšana (..); 2.1.2. aviobiļešu pasūtīšana, rezervēšana un izpirkšana; 2.1.3. vietu viesnīcā pasūtīšana, rezervēšana un apmaksa; (..) 2.1.5. pēc Tūrista lūguma, papildus ekskursiju organizēšana par atsevišķu samaksu, ja tās nav iekļautas Līguma I sadaļas nosacījumos (..) 2.1.7. par papildu samaksu citi pakalpojumi, kas nepieciešami Tūristam noteiktajā Tūrisma braucienā".

Līdz ar to uzskatāms, ka konkrētais tūrisma pakalpojuma Līgums netiek piedāvāts un pārdots ar tūrisma aģenta starpniecību, bet gan sūdzības iesniedzējai darbojoties kā tūrisma operatoram.

[2.4] Noteikumu Nr. 353 7.punktā noteikts tūrisma operatora pienākums 10 darbdienu laikā pēc reģistrēšanās datubāzē, pamatojoties uz iesniegumu, iesniegt reģistrētājam informāciju par klientu iemaksātās naudas drošības garantiju, norādot garantijas izsniedzēju, derīguma termiņu un apdrošināto summu. Reģistrētājs, nodrošina informācijas aktualizēšanu triju darbdienu laikā pēc tās saņemšanas.

Iepazīstoties ar TATO datubāzē pieejamo informāciju, konstatējams, ka sūdzības iesniedzējai TATO datubāzē kopš 2010.gada 10.septembra iesnieguma iesniegšanas Ekonomikas ministrijai ir reģistrējusies kā tūrisma aģents. Ņemot vērā konstatēto, secināms, ka sūdzības iesniedzēja nav izpildījusi tai Noteikumos Nr.353 noteikto pienākumu un reģistrējusies TATO datubāzē kā tūrisma operators, kā arī nav nodrošinājusi Tūrisma likuma 16.pantā noteikto klienta iemaksātās naudas drošības garantiju.

[2.5] Tā kā sūdzības iesniedzēja darbojas kā tūrisma operators, sniedzot klientiem kompleksos tūrisma pakalpojumus, Līguma noteikumos ir jābūt iekļautām Noteikumu Nr.353 16.punktā noteiktajām obligātajām prasībām. No Līguma redzams, ka tajā nav norādīta sekojoša informācija: 1) tūrisma operatora reģistrācijas numurs datubāzē – kā to nosaka Noteikumu Nr.353 16.1.apakšpunkts; 2) klienta iemaksātās naudas apdrošinātāja vai garantētāja nosaukums, adrese un līguma numurs, kā arī persona, pie kuras vērsties ceļojuma laikā, ja līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai tūrisma operators nespēj pilnībā vai daļēji izpildīt līgumsaistības pret klientu vai ja tūrisma operatora maksātnespējas dēļ nav iespējama līgumā norādītās pakalpojumu programmas izpilde - kā to nosaka Noteikumu Nr.353 16.3.apakšpunkts; 3) līgumā vai pakalpojuma programmā nav norādīts transportlīdzekļa (transportlīdzekļu) veids un ērtības - kā to nosaka Noteikumu Nr.353 16.8.punkts. Sūdzības iesniedzējas piedāvātajā programmā, piemēram, ir noteikts, ne vien izlidošanas laiks un vieta, bet arī lidojuma ilgums, transfers uz viesnīcu, ekskursija uz Debeša templi, autobusu ekskursija uz Lielo Ķīnas mūri, Ķīniešu cirka izrādes apmeklējums (transfers iekļauts) u.tml. 4) līgumā vai pakalpojuma programmā nav norādīta tūristu mītnes atrašanās vieta (reģions, pilsēta) un ērtību raksturojums - kā to paredz Noteikumu Nr.353 16.9.apakšpunkts. Sūdzības iesniedzējas piedāvātajā programmā ir sniegta informācija: Pekina-Jinglun hotel 4*, Šiaņa - Xian hotel 4*, Lojana - Luoyang Grand hotel 4*, u.tml. Papildus Sabiedrības piedāvātajā programmā ir noteikts, ka cenā ir iekļauts: „izvietošana viesnīcas 4* HB"; 5) līgumā nav paredzēta attiecīga brīva vieta (proti, tukšs un attiecīgi piemērots laukums līgumā) gadījumā, ja klients vēlas izteikt īpašas prasības, par kurām viņš ir informējis tūrisma operatoru (ar tūrisma aģenta starpniecību vai bez tās), izdarot pasūtījumu, un kuras abas līgumslēdzējas puses ir pieņēmušas, ka to paredz Noteikumu Nr.353 16.15.apakšpunkts; 6) līgumā vai tā pielikumā nav pievienota informācija par kārtību, kādā atmaksā klienta iemaksāto naudu, kā arī par klienta nogādāšanu valstī, kurā sācies ceļojums (ja līgumā nav noteikta cita valsts), ja līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai tūrisma operators nespēj pilnībā vai daļēji izpildīt līgumsaistības pret klientu vai ja tūrisma operatora maksātnespējas dēļ nav iespējama līgumā norādītās pakalpojumu programmas izpilde - saskaņā ar Noteikumu Nr.353 17.punktu šai informācijai jābūt līguma par komplekso tūrisma pakalpojumu sniegšanu neatņemamai sastāvdaļai.

[2.6] Ņemot vērā minēto, sūdzības iesniedzēja, neiekļaujot līgumā par kompleksa tūrisma pakalpojumu sniegšanu normatīvajā aktā noteikto informāciju, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 155.[11] panta pirmajā daļā un ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja ir piedāvājusi un turpina piedāvāt patērētājiem kompleksos tūrisma pakalpojumus, nenodrošinot normatīvajos aktos noteikto klienta iemaksātās naudas drošības garantiju, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 155.[11] panta trešajā daļā.

[2.7] PTAC konstatē, ka sūdzības iesniedzēja daļēji ir novērsusi administratīvo pārkāpumu, iesniedzot aktuālo patērētājiem piedāvāto līguma projektu ar labojumiem dažos līguma noteikumos. PTAC šos apstākļus, saskaņā ar LAPK 33.panta trešo daļu, uzskata par atbildību mīkstinošiem. Atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

[3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, sūdzības iesniedzēja to apstrīdēja PTAC, kas ar 2012.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.26-apk (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmumā norādīts, ka Sākotnējā lēmumā pareizi nodibināti lietas faktiskie apstākļi un tiem piemērojamās tiesību normas tādēļ PTAC pievienojas sākotnējā lēmumā ietvertajai motivācijai.

[4] 2012.gada 22.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzējas sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk minēto.

[4.1] No sūdzības iesniedzējas ar Ķīnas tūroperatoru noslēgtā aģenta līguma izriet, ka sūdzības iesniedzēja noslēdz aģenta vienošanos par Ķīnas tūroperatora „B" piedāvātās 20.04.-30.04. programmas pārdošanu. No piedāvātās programmas izriet, ka programma no 20.04.-30.04. ir apstiprināta un apzīmogota no Ķīnas Starptautiskās tūrisma firmas „CITS" puses, kas atbilst dokumentu oriģināliem. Tādējādi sūdzības iesniedzēja pati nav grozījusi vai papildinājusi tūrisma operatora piedāvāto programmu.

Atsaucoties uz Tūrisma likuma 1.panta pirmās daļas 14.punktu, sūdzības iesniedzēja norāda, ka jau no aģenta līguma teksta un piedāvātās programmas, kas noslēgts starp sūdzības iesniedzēju kā aģentu un Ķīnas Starptautiskā tūrisma servisa galveno ofisu kā operatoru, ir redzams, ka sūdzības iesniedzēja darbojas kā aģents, bet ķīnas firma – kā operators. Sūdzības iesniedzēja atsaucas uz Tūrisma likuma 1.panta pirmās daļas 19.punktu un norāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka Ķīnas firma kā operators piedāvāja minēto programmu ar tūrisma aģenta, tas ir, sūdzības iesniedzējas starpniecību. Minētais atbilst Tūrisma likuma prasībām. Tādējādi sūdzības iesniedzējai nav bijis iespējams grozīt vai papildināt piedāvāto programmu.

[4.2] Lēmumā nav minēts konkrēts tūrisma pakalpojumu apvienojums, kuru sūdzības iesniedzēja piedāvājusi patērētājiem un kurā ietilpst divu dažādu komersantu organizēti tūrisma pakalpojumi, Lēmumā PTAC faktiski atzinis, ka lietā nav strīda par to, ka Ķīnas

tūrisma operators „B" ir izstrādājis un realizējis pakalpojumu programmu ceļojumam uz Ķīnu. Tāpat Lēmumā netiek apstrīdēts sūdzības iesniedzējas norādītais, ka lidojums līdz Pekinai tika organizēts sadarbībā ar SIA „/C/". Lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējas pakalpojumu apvienojums atbilst Tūrisma likuma 1.panta piektajā punktā definētajam kompleksā tūrisma pakalpojuma jēdzienam, bet nav norādīts, kāds tieši sūdzības iesniedzējas piedāvātais pakalpojumu apvienojums ir atbilstošs minētajam jēdzienam.

[5] PTAC tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[6] 2012.gada 16.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti sūdzības iesniedzējas papildus paskaidrojumi, kuros norādīts, ka saskaņā ar Tūrisma likuma 1.panta 19.punktu un 11.panta 2.punktu tūrisma operators ir uzņēmējs, kas nodarbojas ar tiešu pakalpojumu sniegšanu gan Latvijā, gan ārzemēs. Tiešā pakalpojumu sniegšana ārzemēs izejošam tūristam ir tiešā biļešu rezervēšana caur aviokompānijām, vietu bloks uz čartera reisiem, tiešā viesnīcu rezervācija ārzemēs. Tā kā mainījās situācija Eiropā un citās valstīs (Eiropas valstu normatīvais regulējums ļauj ar ienākošo tūrismu nodarboties tikai vietējiem uzņēmējiem), uzņēmēja – tūrisma operatora funkcijas mainījās, jo radās ierobežojumi tā darbībai ārpus Latvijas. Minēto paredz arī Tūrisma likuma 1.panta 6.punkts. Kompleksais tūrisma pakalpojums gan tūroperatora, gan aģentūras darbību, tas ir, tiešos un starpnieka pakalpojumus. Tādējādi saskaņā ar Tūrisma likumu ir divu veidu uzņēmēji – tūroperators un aģents.

[7] Sūdzības iesniedzējas pārstāve tiesas sēdē uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu uz iepriekš minēto argumentu pamata.

[8] PTAC pārstāve tiesas sēdē sūdzībā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir daļēji apmierināma.

[10] Saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot Lēmumu, atzīst, ka iestādes motivācija attiecībā uz to, ka sūdzības iesniedzēja izdarīja LAPK 155.^{11} panta pirmajā un trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ir pareiza un pilnībā pietiekama, tāpēc pievienojas iestādes motivācijai, nenorādot izvērstāku argumentāciju. Turpmāk spriedumā tiesa sniegs viedokli par sūdzībā norādītajiem argumentiem.

[11] LAPK 155.^{11} panta pirmā daļa paredz, ka par normatīvajos aktos noteiktās rakstveida informācijas nesniegšanu, tās neiekļaušanu līgumā par komplekso tūrisma pakalpojumu sniegšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz tūkstoš latiem.

Minētā panta trešā daļa nosaka, ka par komplekso tūrisma pakalpojumu piedāvāšanu vai pārdošanu, nenodrošinot normatīvajos aktos noteikto klienta iemaksātās naudas drošības garantiju, - uzliek naudas sodu juridiskajām personām no divsimt līdz trīstūkstoš latiem.

Lietā pastāv strīds par to, vai sūdzības iesniedzēja, apvienojot vienā pakalpojumā no SIA „/C/" iegādātās aviobiļetes un Ķīnas tūrisma operatora izstrādāto un realizēto ekskursiju programmu pa Ķīnu, ir darbojusies kā tūrisma operators, piedāvājot komplekso tūrisma pakalpojumu.

Lietā nepastāv strīds, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona nav nodrošinājusi Noteikumos Nr.353 minētās informācijas sniegšanu līgumā par komplekso tūrisma pakalpojumu sniegšanu, kā arī nav nodrošinājusi klienta iemaksātās naudas drošības garantiju saskaņā ar Tūrisma likuma 16.panta pirmo daļu un Noteikumu Nr.353 24.punktu.

Tiesa norāda, ka lietā nepastāv strīds par PTAC apmeklējuma laikā sūdzības iesniedzējas iesniegto dokumentu atbilstību to oriģināliem.

[12] Tiesa vērtē lietas strīdus jautājumu.

Tūrisma likuma 1.panta 5.punkta (a) apakšpunkts nosaka, ka komplekss tūrisma pakalpojums ir tūrisma pakalpojumu apvienojums, kurš sagatavots iepriekš vai pēc klienta pieprasījuma un attiecas uz periodu, kas ir garāks par 24 stundām un ietver vismaz divus no šādiem tūrisma pakalpojumiem — transportu, izmitināšanu vai citu tūrisma pakalpojumu, kas nav transporta vai izmitināšanas palīgpakalpojums un aizņem proporcionāli lielāko daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma.

Minētā panta 19.punkts nosaka, ka tūrisma operators ir komersants, kas organizē tūrisma pakalpojumu sniegšanu Latvijā vai ārvalstīs un šos pakalpojumus piedāvā vai pārdod klientiem tieši vai ar tūrisma aģenta starpniecību.

Savukārt tūrisma aģents saskaņā ar Tūrisma likuma 1.panta 14.punktu ir komersants vai saimnieciskās darbības veicējs, kas tūrisma operatora vārdā uz pilnvarojuma vai cita civiltiesiska līguma pamata piedāvā vai pārdod tūrisma operatora sagatavotos tūrisma pakalpojumus.

Iepazīstoties ar sūdzības iesniedzējas piedāvāto ekskursijas programmu uz Ķīnu, tiesa secina, ka minētā programma ietver sevī lidojumu no Rīgas uz Pekinu un atpakaļ, izmitināšanu un astoņu dienu ilgu ekskursiju programmu *(lietas 41.-42.lapa).* Tādējādi minētā ekskursijas programma ietver sevī transportu, izmitināšanu un ekskursijas programmu, kas aizņem proporcionāli lielāko daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma. Ņemot vērā augstākminēto, pieteicēja ir piedāvājusi patērētājiem komplekso tūrisma pakalpojumu.

Sūdzības iesniedzēja un PTAC ir iesnieguši aģenta līgumu starp sūdzības iesniedzēju un Ķīnas tūrisma operatoru par 20.04.-30.04.programmas pārdošanu *(lietas 15.-16.lapa).*

Iepazīstoties ar Ķīnas tūrisma operatora piedāvāto Ķīnas ekskursiju programmu *(lietas 47.-49.lapa, 64.lapa)*, tiesa secina, ka tajā nav iekļauta tūristu nogādāšana līdz ekskursiju vietai Ķīnā. Tiesa apšauba sūdzības iesniedzējas tiesai iesniegto ceļojuma programmu uz Ķīnu no 20.aprīļa līdz 30.aprīlim *(lietas 18.-21.lapa),* jo tās Patērētāju tiesību aizsardzības centram iesniegtajā ceļojuma programmā *(lietas 47.-49.lapa, 64.lapa)* netiek norādīts tas, ka Ķīnas tūrisma operators nodrošina arī tūristu nogādāšanu līdz ekskursijas sākuma vietai. Turklāt lietā ir sūdzības iesniedzējai Ķīnas tūrisma aģentūras izrakstītais rēķins par septiņām personām nodrošināto ekskursiju no 2011.gada 21. līdz 30.aprīlim *(lietas 68.lapa)* un SIA „/C/" izrakstītais rēķins par aviobiļetēm Rīga - Beidžina – Rīga septiņām personām laika posmā no 2011.gada 20.aprīļa līdz 30.aprīlim *(lietas 65.lapa).* Sūdzības iesniedzēja minētos rēķinus ir samaksājusi *(lietas 66., 67.lapa).*

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja savā pakalpojuma piedāvājumā ir apvienojusi Ķīnas tūrisma operatora piedāvāto ekskursiju programmu un no SIA „/C/" iegādāto lidojumu, radot jaunu tūrisma pakalpojumu, un to savā vārdā ir piedāvājusi patērētājiem *(lietas 41.lapa).* Tādējādi sūdzības iesniedzēja šīs lietas faktiskajos apstākļos ir uzskatāma par tūrisma operatoru un tai bija pienākums nodrošināt Noteikumos Nr.353 minētās informācijas ietveršanu līgumā par komplekso tūrisma pakalpojumu sniegšanu, kā arī nodrošināt klienta iemaksātās naudas drošības garantiju saskaņā ar Tūrisma likuma 16.panta pirmo daļu un Noteikumu Nr.353 24.punktu.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa secina, ka PTAC pamatoti sūdzības iesniedzējas darbībās šajā lietā ir konstatējis LAPK 155.^{11} panta pirmās un trešās daļas pārkāpumu.

[13] Tiesa vērtē, vai iestāde ir noteikusi samērīgu sodu par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 32.pants paredz, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 155.^{11} panta pirmā daļa paredz, ka par normatīvajos aktos noteiktās rakstveida informācijas nesniegšanu, tās neiekļaušanu līgumā par komplekso tūrisma pakalpojumu sniegšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz tūkstoš latiem.

Minētā panta trešā daļa nosaka, ka par komplekso tūrisma pakalpojumu piedāvāšanu vai pārdošanu, nenodrošinot normatīvajos aktos noteikto klienta iemaksātās naudas drošības garantiju, - uzliek naudas sodu juridiskajām personām no divsimt līdz trīstūkstoš latiem.

Tiesa konstatē, ka šajā lietā administratīvais sods ir piemērots tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu un pie administratīvās atbildības sauktajai personai ir piemērots naudas sods Ls 1500 apmērā, kas ir uzskatāms par naudas sodu tā pieļaujamā apmēra vidējās robežās.

Tomēr tiesa šajā lietā ņem vērā to, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas neto gada apgrozījums 2012.gadā ir bijis Ls 6505, tādējādi piemērotais naudas sods sastāda apmēram 23% no sūdzības iesniedzējas neto gada apgrozījuma. Tiesa norāda, ka naudas soda piemērošanas mērķis nav panākt tirgus dalībnieka iziešanu no tirgus, it īpaši ņemot vērā to, ka šajā lietā nav konstatēta tāda tūrisma operatora negodprātība, kas būtu rezultējusies pret patērētāju uzņemto saistību neizpildīšanā.

Tādējādi, ņemot vērā augstākminēto un sūdzības iesniedzējas mantisko stāvokli, tiesa uzskata, ka soda mērķi šajā lietā ir iespējams panākt ar mazāka naudas soda piemērošanu, tāpēc lietā piemērotais naudas sods ir samazināms un nosakāms Ls 700 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 4.punktu, 289.^{16}panta ceturto daļu, 289.^{18}pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

grozīt Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2012.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.26-apk daļā par piemēroto naudas sodu un samazināt naudas sodu, nosakot to Ls 700 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* T.Jefremova